

JUSTITS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. december 2014
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: THH
Sagsnr.: 2014-0032/27-0025
Dok.: 1423734

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 219 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 15. december 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mette Frederiksen

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 219 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Vil ministeren oplyse hvilken ny og relevant viden, der er tilbage i den nu delvist underkendte Eritrea-rapport, og som kan bruges i asylbehandlingen om nødvendigt? Spørgsmålet ønskes besvaret forud for samråd om Eritrea, jf. UUI alm. del - samrådsspm. J-M.”

Svar:

Jeg har ikke forholdt mig til rapportens indhold. Når jeg har brugt den omtalte formulering, er det fordi jeg lægger til at grund, at når danske myndigheder vælger at rejse til et land, hvor asylansøgere kommer fra, er det for få ny og relevant viden.

Som det fremgår af mit brev af 15. december 2014 til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik, har Udlændingestyrelsen den 9. december 2014 oplyst i pressen, at styrelsen – i lyset af kritikken af rapporten – har justeret på de forhold, der gør sig gældende, når eritreere søger om asyl i Danmark. Ifølge styrelsen indebærer det, at illegal udrejse og unddragelse af national tjeneste som udgangspunkt nu *kan* udgøre asylgrundlag. Udlændingestyrelsen har samtidig oplyst, at styrelsen fortsat finder grundlag for at anvende rapportens oplysninger om identifikation af nationalitet ved vurderingen af, om den enkelte asylansøger har den nationalitet, som vedkommende oplyser.